

5. Na sledi za Alumni UNG Ekologinja po duši

*Intervju:
Andreja Palatinus
Diplomantka Fakultete za znanosti o okolju -
Univerzitetni študijski program Okolje*

Sprašuje: Nives Štefančič

■ **Andreja, od zaključka tvojega študija na UNG je minilo že nekaj let. Kakšne spomine imaš na to obdobje?**

Zelo dobre spomine imam. V bistvu je bilo to moja izpolnitev sanj glede študija, vedno sem si želela študirati okoljske teme in ko sem prišla v Novo Gorico sem odkrila ljudi z istimi idejami in mišljenjem. Znanje, ki so ga profesorji delili, sem dobesedno požirala, meni je bilo vse super! Prav uživala sem in tudi program na univerzi je bil super sestavljen, profesorji so bili zelo dobri, tako da z eno besedo super!

■ **Ti je kakšen predmet ali predavatelj ostal v posebnem spominu?**

Veš katere imam pogosto v mislih, seveda prof. Mladen Franko mi je ostal v lepem spominu s tistim prvim letnikom predmeta Znanosti o okolju, pa prof. Boštjan Anko s predmetom Varstvo narave mi je bil zelo všeč, ker je imel tak zelo življenjski pristop in zelo zanimiva predavanja. Pa seveda prof. David Stopar, ki nas je učil Mikrobiologijo. V bistvu mi je bil predvsem všeč ta integralni pristop, ko smo iz vseh možnih pogledov pokrili varstvo narave in okolja in to je bilo meni super. Pa prof. Francesco Maramgon s predmetom Ekonomika okolja. Predavatelj, ki so mi ostali v lepem spominu je kar nekaj, še bi lahko naštevala.

■ **Tekom študija si bila zelo aktivna študentka – tudi ena od ustanoviteljic ekološkega društva Eco Vitae. S čim vse ste se v okviru društva ukvarjali? Ali tudi danes ostajaš aktivna v društvu?**

Predsednica društva sem bila deset let, potem sem vodenje društva prepustila Eriki Jež, tudi študentki, danes že diplomantki FZO. Še vedno smo v stikih in se pogovarjamo o tem kako delati, kaj delati. V okviru društva še vedno vodim projekt »Čista obala«, kjer se ukvarjamo z morskimi odpadki. V času, ko sem bila jaz še bolj aktivna smo počeli še več stvari. Ena izmed precej udarnih zadev je bila priprava »Mula vrečk«. To so bile vrečke za

večkratno uporabo. Žal smo zaradi pomanjkanja časa potem ta projekt opustili, ampak takrat je bil kar odmeven. Druga zanimiva zadeva, organizirali smo poti na Cres, kjer smo pomagali kot volonterji v eko centru Caput Insulae. Še v času študija smo organizirali predavanje za Mestno občino Nova Gorica o učinkih azbesta na zdravje, pa razstavo za Mestno občino, ukvarjali smo se z različnimi projekti. V zadnjem času se mi zdi, da ni več toliko aktivnosti. Vedno mora biti nekdo ali neka skupina ljudi, ki take zadeve pelje naprej, vse je povezano s časom.

■ **Kaj vas je takrat študente pripeljalo do odločitve ustanoviti društvo?**

Pobuda je prišla iz moje strani. Jaz sem si takrat zelo želela, da bi poleg teorije, ki smo jo poslušali na faksu, tudi aktivno pristopili k reševanju okoljskih problemov v mestu ali pa v regiji. Idejo o društvu sem predstavila mojim takratnjim sošolcem in nad njo so bili zelo navdušeni. En večer smo se dobili v hiši, kjer sem takrat živela in smo celo noč debatirali in »brainstormali« kaj vse bi lahko naredili. Za prvo akcijo, ki smo jo speljali v okviru društva, smo ravno tako do štirih zjutraj risali transparent z indijanskim sloganom, katerega smo potem tudi obesili na univerzi. Prof. Franko je bil takrat zelo ponosen in vesel, da smo to naredili, tako da to je bil nekako začetek. Sošolci so z mano vred nekako pograbili zadevo in tako smo začeli z različnimi projekti.

■ **Pa vam je uspelo v to zadevo pritegniti tudi druge letnike / druge fakultete?**

Na začetku smo to delali bolj študentje Okolja, kasneje smo se povezali tudi z ostalimi fakultetami. Naredili smo tudi spletno stran, kjer smo delili s študenti stare izpite, pa vprašanja profesorjev, tako da smo se med seboj tudi v tem smislu malo povezali, ampak v glavnem smo bili pa to »okoljci« vseh letnikov. Pa seveda skupaj smo sodelovali tudi pri organizaciji študentskih žurov, na primer »Čista desetka«, ki je takrat potekala na morju. Ta dogodek je bil pripravljen v sodelovanju

z ostalimi fakultetami, potem je še študentski svet stopil z nami, pa tako.

■ **V bistvu ste bili zelo aktivni...**

V bistvu kar, ja. Spomnim se, ko smo takrat organizirali tudi fotografsko razstavo, celo s tekmovanjem in z nagradami. V bistvu je bilo zelo zanimivo, smo se kar povezovali med seboj.

■ **Koliko pa ostajate z bivšimi sošolci danes v stiku? Ali se križajo tudi vaše poslovne poti?**

Z večino sošolcev sem stike izgubila, z nekaterimi pa danes tudi sodelujemo. Z dvema sošolkama smo sedaj na Inštitutu za vode skupaj na nekaterih projektih. V bistvu ostajamo v stiku s sošolci, ki imajo službe na sorodnih področjih in se tudi pogovarjamo o sodelovanjih. Ampak, ljudi ki si jih spoznal na faksu, definitivno se na njih spomniš ob recimo kakšnih projektih v službi. Na ta način sva z bivšo sošolko postale sodelavke.

■ **Na naslednje vprašanje si mi že v uvodu odgovorila. Tvoja izbira študija je bila zelo premišljena...**

Takrat, ko sem jaz želela študirati Okolje, tega študija drugje v Sloveniji nisem našla. Razmišljala sem že o študiju v Švici, potem sem pa po naključju na spletu našla informacijo o tem, da ta fakulteta obstaja. Takoj sem to preverila in še isti mesec oddala prijavo in to je bilo to.

■ **Tudi tvoja poklicna pot je povezana z ekologijo. S katerimi področji se ukvarjaš?**

Ukvarjam se z odpadki v morju, z mikroplastiko in z onesnaženjem morja z odpadki. Delam na Inštitutu za vode RS, vpletena sem pa tudi v delo na evropskem nivoju, Evropska okoljska agencija, v bistvu sem aktivna na teh področjih.

■ **Opazili smo tvoj prispevek o mikroplastiki v morju pri oddaji »Preverjeno«**

Na nek način imam srečo, da se ukvarjam s temo, ki je zelo zanimiva za medije. Rezultate teh raziskav objavljamo tudi na raznih konferencah. Pred leti sem bila recimo z mojo diplomsko nalogo na svetovni konferenci o morskih odpadkih na Havajih. Že v okviru diplomskega dela sem se ukvarjala s to tematiko.

■ **Katera so še druga področja v ekologiji, ki te mikajo in bi jih v prihodnosti rada raziskovala?**

Hm, okoljski management recimo, predvsem iskanje rešitev, sodelovanje z industrijo, tehnološke spremembe pri proizvodnji, ampak vse bolj vezano na plastiko ali pa odpadke. Na tem področju mislim tudi v bodoče nadaljevati.

■ **Ali si nabirala izkušnje tudi že v tujini?**

Tudi ja. V letu 2008 sem tri mesece delala na nevladni okoljski organizaciji v Bruslju »Transport and environment«. Takrat so izbirali pripravnike iz cele Evrope in ker je Slovenija predsedovala EU, so takrat izbrali mene kot slovenko. Sodelovali smo z evropskimi parlamentarci, z lobisti. Oni se ukvarjajo prav z lobiranjem pri evropskih poslancih. To je bilo tik preden sem diplomirala. Po diplomi sem se vrnila v Slovenijo in odprla s.p. - okoljsko svetovanje. Sodelovala sem s Slovensko turistično organizacijo, z Mestno občino Ljubljana, Inštitutom za vode in Ministrstvom za okolje.

■ **Kakšne so tvoje izkušnje z delom v tujini?**

Zelo dobre, v bistvu sem videla da je v Sloveniji uspeti zelo težko, zato ker ti veliko ljudi meče polena pod noge, v tujini je to malo drugače. Dobre ideje vedno spodbujajo, mlade, ki si želijo delati čisto drugače sprejmejo kot pa pri nas. Veliko bolj je tudi podprto okolje s strani šefov, lažje je delati. Sicer se veliko več dela, dlje se dela, tam so vsi po službah najmanj do šestih, sedmih zvečer, vzdušje je drugačno. Meni je bilo zelo všeč, tako da bi še šla v tujino, če bi imela priložnost.

■ **Si kdaj razmišljala, da bi s študijem nadaljevala?**

Ja vsekakor. V prvi letnik doktorskega študija sem se že vpisala na UNG, ampak zaradi obilice dela mi ni uspelo nadaljevati. Upam, da mi bo letos uspelo prijaviti temo.

■ **Kaj pa počneš v prostem času, katere hobije imaš?**

Zelo rada se ukvarjam s športom, npr. izleti v gore, tek, kolesarjenje, na morju sem zelo rada, surfam, morski športi, potapljam se, glasba mi je tudi všeč. Različni hobiji, seveda kolikor mi pač čas dopušča.